

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

UKRAINIAN LABOR NEWS

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Адреса:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

РІК VIII. Ч. 86 (829).

ВІСНОК, 20. ЛИПНЯ 1926.

WINNIPEG, MAN.

TUESDAY, JULY 20th, 1926.

No. 86 (829).

VOL. VIII.

БЕЛЬГІЙСЬКИЙ КОРОЛЬ АЛЬБЕРТ ФІНАНСОВИМ ДИКТАТОРОМ.

Парламент уповажив короля видавати закони, які він вважає за відповідні, для усталізації франка.

БРУКСЕЛЯ, Бельгія, 16. липня. — 139 голосами проти 9 бельгійський парламент ухвалив вчора законопроект, яким уповноважує короля Альберта видавати такі закони, які він вважає за відповідні, для усталізації франка. Сенат прийняв цей законопроект одноголосно.

Згідно з ухваленим законом король Альберт буде через шість місяців фінансовим диктатором Бельгії.

Бельгійський франк, для ра-

тунку котрого наділено короля надзвичайними правами, спав був у понеділок до 230 за англійський фунт стерлінгів. Пізніше він підійшов дещо в гору, однак є далекий від своєї попередньої вартості.

За наділенням короля диктаторськими правами голосували також майже всі соціалісти.

Як перший ратунок франка, бельгійські залізничні, телеграфні й телефонні, що дотепер були державними, перейдуть у руки приватних компаній.

НЕ ХОЧУТЬ НАДІЛИТИ УРЯД БРІЯНА НЕОБМЕЖЕНИМИ ПРАВАМИ.

Фінансова комісія відкинула просьбу уряду, щоб йому дозволити видавати закони для ратування франка.

ПАРИЖ, 16. липня. — Фінансова комісія палати Депутатів відкинула сьогодні просьбу уряду Бріяна, щоб наділити його повними правами видавати закони для ратування франка. Просьба була відкинута 14 голосами проти 13.

Помимо того уряд не дає за програму і пропонує у парламенті законопроект про надання йому обмежених прав.

Міністр фінансів Каю повідомив фінансову комісію, що жадає від парламенту ратифікування угоди з Злученими Державами та Великою Британією в справі сплати довгів ще

перед літнім відпочинком.

Прем'єр Бріян сказав, що ці угоди мусять бути ратифіковані перед парламентними відпочинками, або всі стежки до закордонних кредитів будуть забороджені.

Сьогодні по полудні франк спав до 42.35 за долара і 208 за фунт стерлінгів, однак пізніше віднісся назад до 41.94 за долара і 204 за фунт стерлінгів.

Ще в червні 1925 року вартість франка була: 20 за долара і 100 за фунт стерлінгів. Так за неповних 13 місяців франк спав з одної чверть своєї попередньої вартості на 1 восьму.

ЦАНКОВ ПЛЯНУЄ ПОВАЛИТИ БОЛГАРСЬКИЙ УРЯД ЛЯПЧЕВА.

Теперішній король Борис абдикує, а на болгарському троні сяде його батько, був. король Фердинанд.

АТЕНИ, Греція, 17. липня. — Непотвержені звідомлення з Софії вказують на те, що Болгарія знаходиться напередодні домашнього заколоту, який може закінчитися абдикацією короля Бориса і поворотом на трон його батька, бувшого короля Фердинанда.

Македонські революційні організації, за якими стоїть бувший прем'єр Александер Цанков, приготувались до насильного повалення кабінету Ляпчева.

Кажуть, що македонські організації накиннули Борисові напів-тайну подорож, яку він

розпочав минулого тижня. Борис знаходиться тепер в Люцерні, у Швейцарії, зі своєю сестрою княжною Евдокією.

Інші звідомлення кажуть знову, що Борис вийав за кордон женитися.

КНЯЗЬ КАРЛО ПОВЕРНЕ ДО РУМУНІЙ.

ЛОНДОН, 17. липня. — Віденський кореспондент "Вест-мінстер Гезет" офіційно довідав з Бухаресту, що румунський князь Кароль помирився зі своєю родиною і в веселі стані назад наслідником престолода.

ШКОДИ ВІД ГРАДУ В ЗАХ. КАНАДІ.

Минулої п'ятниці по полудні подушеву частину Вінніпегу й околиці навістив великий град, який наробив багато шкоди городам і в часті будинкам, у яких повинивав шибини. У північній і центральній частині міста град також падав, але невеликий і не зробив майже ніякої шкоди. Шкоду в полудневій часті міста обчислюють на тисячі доларів. Хоч найбільший град падав околдо півдо п'ятої по полудні, то проте він лежав ще купами по семій

годині. Хідники були вкриті листям дерев і гадузками, а трава біліла від граду.

МНС ДЖО, Саск., 16. липня. — Ріжні місяці Саскечевану надінали бурі з градом, які наробили фермерам багато шкоди. Град ушкодив більше як 30,000 акрів збіжжя. Від бурі потерпіли також фермерські будинки.

Особливо велику шкоду зробив град в окрузі Вейбури. Він навістив також Свіфт Курент та інші околиці.

Реакціонери Англії домагаються, щоб уряд відтягнув визнання Рад. Союзу

БРИТИСЬКІ КОНСЕРВАТИВНІ ПОСЛИ НЕВДОВОЛЕНІ з УРЯДУ БАЛДВИНА, ЯКИЙ ТОЛЕРУЄ ВИСИЛАННЯ ДОПОМОГИ РАДЯНСЬКИМИ ПРОФСОЮЗАМИ ДЛЯ БРИТИСЬКИХ МАЙНЕРІВ. — СКЛИКАНІЙ РЕАКЦІОНЕРАМИ МІТІНГ ПРОТЕСТУЄ ПРОТИ "ПІДБУРЮЮЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СОВІТІВ".

ЛОНДОН, 16. липня. — Консервативні послы британського парламенту, які є обурені на уряд за його толерантне відношення до радянської допомоги для британських майнерів, влаштували вчора в Альберт Гол великий протибільшовицький мітінг.

На мітінгу ухвалено одноголосно резолюцію, в якій протестується проти "підбуруючої діяльності Совітів" і пропонується повне попертя для уряду в боротьбі з нею.

Сер Гамар-Грінвуд, консервативний посол і бувший секретар для Ірландії, сказав у своїй промові, що як міністер внутрішніх справ не має права поборювати такого "вмитуван-

ня", то він повинен зажадати від парламенту зміщення закону для поборювання тих, що хочуть "знищити нашу цивілізацію".

Другий консервативний посол, Олівер Лакер-Темпсон, закидав урядові, що він боїться, що відтягнення визнання радянського уряду можуть уважатися за рівнозначне з проголошенням війни, і закликав: "Я бажав би запитати, чи стає втручання більшовиків у наші справи не є рівнозначне з 10 проголошеннями війни".

Лакер-Темпсон хоче, щоб уряд "перевів референдум (всенародне голосування) над питаннями, чи відтягнути визнання Радянського Союзу.

КАТОЛИЦЬКІ МОНАХИНИ ВІЗДЯТЬ ДОБРОВОЛЬНО З МЕКСИКА.

Всі католицькі школи в Мексику зістали спродані і нові власники годяться повинуватися законам.

МІСТО МЕКСИКО, 16. липня. — Депеші з Вера Круз кажуть, що з ріжних сторін Мексики зіхалось там 150 католицьких монахинь, які хочуть вийти з країни перед днем 31. липня, коли увійдуть в життя нові релігійні постанови. Ці монахині були учительками в школах.

МІСТО МЕКСИКО, 18. липня. — Римо-католицькі школи в Мексику не будуть закриті 31. липня, коли увійдуть в силу нові постанови уряду відносно церковних організацій.

Всі католицькі школи зістали спродані і нові власники годяться поступати після нового закону; в цій справі вони погодилися вже з міністром освіти.

МІСТО МЕКСИКО, 17. липня. — Наспівші депеші кажуть, що в Текуку замордовано Адама Фьлореса Морена, аграрного провідника й члена палати послів. Убийник Мануель Ромеро зістав арештований.

Кажуть, що Ромеро убив Морена з мисли за недавнє убийство посла Галарда, якого убили на приказ Морена через політичні ріжні підчас останніх виборів.

РІЖНІ ВІСТІ

МАРКС ДОМАГАЄТЬСЯ ЕВАКУАЦІЇ НАДРЕНЩИНИ.

НУС, Надренщина, Німеччина, 17. липня. — Канцлер Маркс вилосив тут вчора промову, в якій заявив, що продовжуванням окупації великої частини Надренщини альянти продовжають воєнний стан.

"Як довго триває цей воєнний стан, в тілі німецького народу позістане тернина", сказав канцлер. Тому решта світ, якщо він шире бажає миру, повинен звільнити окуповану німецьку територію.

ПІДЧАС ПОВІНІВ ВТРАТИЛО ЖИТТЯ 9 ОСІБ.

БІЛГОРОД, Югославія, 15. липня. — Підчас виливу рік Дунаю, Сави, Тиси і Драви втратило життя дев'ять осіб. Нові повні, спричинені уливними дощами, наробили селянам багато шкоди.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісті".

ФІЛИПІНИ ХОЧУТЬ ПОВНОЇ НЕЗАВИСМОСТІ.

МАНІЛА, Філіппинські Острови, 16. липня. — Сьогодні на відкритій сесії Філіппинського парламенту обі палати одноголосно ухвалили резолюцію, в якій домагаються "негайної, безумовної і повної незалежності".

ЕПІСКОП ПРО ЗРІСТ БІЛЬШОВИЗМУ В ЯПОНІ.

ВЕНКВЕР, Б. К., 13. липня. — Англійський єпископ полудневої Японії А. Лі прибув сюди з Сходу і заявив, що в Японії зростає більшовизм, за який пильно слідять і його переслідують, де лише він по'явиться.

ЧИСЛО УБИТИХ В ЕКСПЛОЗІЇ ДІШЛО ДО 21.

ДОВЕР, Нью Джерсі, 15. липня. — Зі знайденням еще двох тіл число убитих підчас експлозії арсеналу в Лейк Денмарк дійшло до 21.

ЗЛУКА ДВОХ ФАРМЕРСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ.

САСКАТУН, Саск., 16. липня. — Вчора ввечерю переведено злуку двох фермерських організацій: Саскечеван Грейвс Ассоційшен і Фермерської Юні Канади. Рішення злучитися в одне тіло перевели обі організації на особних конвенціях.

СТРАЙКЕРИ В ГЛЕПС БЕЙ ВЕРТАЮТЬ ДО ПРАЦІ.

ГЛЕПС БЕЙ, Н. С., 16. липня. — Майнері і драйвери в майнах 1-Ей, 1-Бі і 2 повернуть завтра рано до праці, а за той час має бути налагоджений спір іза іфатні між драйверами а Домініон Кол Ко.

Таке вирішення справи є тимчасове. Драйвери дають лише один тиждень часу на погодження спору. Якщо до тижня їхні домагання не будуть сповнені, то вони покинуть працю.

БУРЖУАЗНА ЖІНОЧА ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОТЕСТУЄ.

ТОРОНТО, 16. липня. — Жіноча буржуазна організація "Дочки Канади" влаштувала тут вчора ввечерю мітінг для заперотування проти відмови губернор-дженерала Бинга розв'язати канадський парламент на домагання Мекензі Кінга.

На мітінгу ухвалено резолюцію, в якій висловлюється протидія, що губернор-дженерал не виконав важного обов'язку в безсторонній і конституційній спосіб.

В АРГЕНТИНІ ВИПАЛИ ВЕЛИКІ СНІГИ.

МЕНДОЗА, Аргентина, 16. липня. — В горах Андах, що лежать між Аргентиною а Чіле, випали такі великі сніги, що залізнична комунікація між тими двома країнами буде формально а ж у вересні.

Плуги для відкидання снігу не можуть функціонувати через глибину снігу, а температура вказує від зера до п'ять степенів понище зера.

Б'ЕНОС АЙРЕС, 15. липня. — Полуднево-західній Аргентина має найгострішу зиму за останніх 25 років. В деяких частях країни сніг падав більше як тиждень і спаралізував всю діяльність та спричинив у деяких місцях недостачу поживи.

В околиці Чубута температура спала до 8 степенів понище зера Фаренгайта. Сніг у підніжжя гір Андів недалеко Неквену є найбільший за останніх 30 років.

БУДУТЬ СУДИТИ ЕЩЕ 12 ЗАГОВІРНИКІВ.

КОНСТАНТИНОПОЛЬ, 16. липня. — Дванадцять бувших членів Комітету Союзу й Прогресу, що були арештовані з заробітниками на життя президента Кемала Паші, яких страчено в Смирні, зістали перевезено до Ангори на суд.

Кемалісти кажуть, що мають сильні докази проти обвинувачених, і будуть старатися докзати, що арештовані зібрани були 500,000 доларів на повалення турецького уряду.

Польські комуністи штурмували в'язницю у Варшаві.

Хотіли увільнити політичних в'язнів, що сидять у варшавській тюрмі; поліція арештувала 30 комуністів.

ВАРШАВА, 17. липня. — П'ятсот комуністів, між ними багато жінок, штурмували тут в'язницю Дзельну, щоб звільнити політичних в'язнів.

На оборону в'язниці вислано поліцію, яка почала розганяти товпу й арештувала 30 комуністів.

ВАРШАВА, 15. липня. — Новий уряд Польщі, який повстав з волі Пілсудского, найшовся в

такому положенню, що не має в своїй поперті і не може перевести зміни конституції, ані інших своїх проектів.

З огляду на такий стан хотів підуть і ті міністри, що виготовили план зміни конституції та поширення прав президента.

Наслідником Бартя мав би бути проф. Кухажевскі.

Румунський уряд вислав військо на кордон Добруджі.

Македонськими комітаджками, що роблять наскоки на прикордонні оселі, командує Василь Тодоров.

ВІДЕНЬ, 17. липня. — Повідомляють з Бухаресту, що румунський уряд вислав сильний контингент війська на місце недавніх сутичок на кордоні Добруджі.

Військо має інструкції протидіяти назад всяких наїзників, що перейдуть кордон з Болгарії.

Болгарська банда, що загрожує кордонові, має свою головну квартиру в Афларі, недалеко кордону. Нею командує відомий провідник комітаджів і македонський терорист Ва-

силь Тодоров. Кажуть, що Тодоров має під своєю командою 600 македонських комітаджів і певне число Болгарів, які покинули Добруджу, коли Румуну забрали ту територію.

Македонські комітаджи, про яких згадується в депеші, це відділи бандитів з македонських гір. Ці банди є напіввійськовими організаціями і в ріжні часи їх наймає один або другий уряд для викликування прикордонних заколотів.

Підчас нових повнів у Югославії згинуло багато людей.

БІЛГОРОД, Сербія, 17. липня. — В Апатіні і Найзаці вода розірвала річні тами на Дунаю й залила всю околицю.

Підчас нових повнів втратило життя 54 особи.

Милі території найшлися під водою після розривання там.

Вода забрала з собою худобу, діми й домашню посуду. Обчислюють, що 40,000 акрів урожайної землі є під водою.

ПАРИЖ, 17. липня. — Депеша з Білгороду до "Матина" каже, що 40 людей втратило життя в югославському місті Печ, де ріка Бистра виступила з берегів і забрала з собою багато домів.

Повні в ріжних частях країни приборали ріжні розміри, ніж колинебудь за останніх 50 років.

Село Валієво є цілком під водою і шкода є величезна. Побоюються, що там і в сусідніх селах втопилося багато людей.

ВІДЕНЬ, 17. липня. — Звідомлення з Білгороду кажуть, що в Боснії, недалеко Сараєва, усунулася земля на залізничній потя і згинуло від 80 до 100 людей. Усунення землі було спричинене уливними дощами.

Бандити хотіли ограбити банк і пострілили чоловіка.

Минулої п'ятниці перед полуднем три бандити з револьверами в руках увійшли до філії Роял Бенку, на розі вулиць Портедж і Гуд, з наміром її ограбувати. Крім банкових урядників у банку було двоє депозиторів, які стояли коло віконця касієра.

Один бандит увійшов до офісу менеджера, а два підійшли до клітки касієра й зажадали від всіх присутніх, щоб підняли руки. Урядовці й один депозитор негайно це зробили, а другий депозитор, що стояв з банковою книжкою і грійми в руках коло самого віконця, не послухав бандитів і хотів від одного з них відібрати револьвер. Підчас цього він був пострілений в живіт і повалився

на підлогу.

Побачивши постріленого чоловіка, бандити налякалися й вибігли на двір, залишивши думку про рабукон. На дворі чекав на них автомобіль і вони схопили в нього та пігнали на полудне Гуд стрітом.

Зателефоновано зараз по лікарю й поліцію, а по бандитах і слід загинув. Раменого забрано до шпиталю і є надія, що він вийде.

В СІЕНАРСЬКИХ ШАПАХ УБИТО ЧОЛОВІКА.

Минулої п'ятниці перед полуднем в сіенарських шапах у Транскої убито 22-літнього робітника, Джозефа Сикота, який працював при паровому крейнові.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.
 Geo. Lalchak, President.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у виторок, четвер і суботу.
 Видав. Робітничо-Фармерське Видавнє Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на роуї вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

БУДУЙМО ОРГАНІЗАЦІЮ.

ОСВІТНЯ ОРГАНІЗАЦІЯ — ЦЕ НАША ШКОЛА.

В минулому числі "У.Р.В." почали ми писати про значіння освітньої організації для працюючих, але до неї не дійшли. Там ми тільки назвали, як важко працюючим зрозуміти складку капіталістичну машину (систему) визиску. А так довго, як хоч повний процент працюючих цієї машини не зрозуміють, то не в силі будуть з нею борючись. Коли ми беремося щось поборювати, то повинні мати поняття з чим ми боремося. А щоб це знати, нам потрібна школа.

Але ж ми вже великі і до школи нам ніколи ходити. Знову ж таки нам потрібна така школа, яка правильно вчила б нас про ту систему, що нас визискує. Значить, нам потрібна власна школа. Потрібний нам не самий лише будинок і вчитель, бо таких вчителів нам не вистарчить, ми їх не в силі утримати й до такої школи немаємо змоги що дня ходити.

Нам потрібна освітня організація, яка була б для нас школою.

Школою — чого? Перш всего школою будівництва організації. Перша кляса цієї школи з предметом — як нам організуватися. Організацію освітньо-товариство, чи відділ ТУРФДім, ми перш всего вчимося, як ми маємо організуватися. Коли нас збереться 15, чи 20 і ми, на першому зборі мітингу, не вміємо це як слід зрозуміти, заряди вибрати, мітинги визначити — беремося вже за якусь "освітню працю", говоримо про курс, про лекції, то ми поступимо мильно. Ми, не поклавши ще підвалин під будову, будемо вже дах.

Коли засновуємо організацію, то перш всего найдм себе в ній: виразно визначити, кілька має її членів, уконстатувати це членство. Перечитати статут, і то тільки, навіть не раз і не два, запам'ятаймо добре його основні точки, щоб всі знали, що то ми є організація.

ПЕРШЕ МІРНОЛО ТОГО, ЩО МИ Є ЧЛЕНАМИ ОРГАНІЗАЦІЇ.

Члени й членкині обов'язково повинні вивчити після статута свої вступні й перші місячні членські вкладки. Дехто часом каже, що членські вкладки — байдує, хоч не вивчають їх, зате працюють намагую. Інший каже, що оті заряди місяцеві та голівний більше дивляться за членськими вкладками, як за членами.

Ні одно, ні друге неправильно. І вступні й місячні членські вкладки потрібні з двох причин: перша — щоб знати, чи ми дійсно є членами, вступна й членська вкладки є першим мірною того, чи ми є членами. Може бути гарний, здібний і працюючий товариш в організації, але коли він не вповні регулярно своїх вкладок після вимог статута тої організації, якої він є членом, то на такого товариша ніяк не можна поклатися, на него не можна зирнутися з якоюсь віддільною роботою чи обов'язком, бо не знаємо, чи він член, чи ні. Друга причина — членські вкладки потрібні для фінансування організаційних та адміністраційних витрат організації як в місцевості, так в центрі. Не будуть мати заряди грошей на ведення організаційно-освітньої праці, то організація не буде жити.

Ще відноситься те тільки до освітньої організації працюючих, але й до політичної, трейд-юнійної і інших. Тому члени всіх цих організацій повинні це добре запам'ятати.

ПОЧИНАМО З ПЕРШОЇ КЛАСИ.

Ми починаємо з освітньої організації, з малими вкладками, з слабенькою дисципліною, з такою ж централізацією і визиском організаційного життя. Ми — в освітній організації — учні першої класи. І коли ми щиро клясемо до праці й правильно її почали, то самі, без вчителів, лише при вказівках нашого Центрального Виконавчого Комітету, всередині з'їзду, нашої преси — ми з ясом переходимо в другу класу. Значить, установили свою організацію (відділ чи товариство, засвоили статут, навчилися переводити свої адміністраційні збори, беремося за освітню працю). Пробуємо влаштувати спільні читання газет, журналу, чи лекційні повчальні книжки, брошури. Ми мусимо знати як збудувати свій світ, як і як в нему живуть люди, як і чому вони поділяють на класи (на багатих і бідних).

Ми освідомлюємося. Але щоб, як то кажуть, не заморозитися в цій "сухий" освітній праці, щоб не тільки зачитувати в організації тих членів, для яких такі спільні читання та лекції є сухими, щоб згуртувати довкола себе більшу громаду людей, ми уживаємо інші культурно-освітні засоби, які не є такі "сухі", як читання наукової книжки. Ми організуємо при відділі драмгурток, хор, оркестру, улаштуємо публічні виступи. Цим ми плекаємо серед працюючих любов до штуки, пісні й музики, відганяємо ними робітників від поганих вчителів, організуємо їх почування, а через почування і їх розум.

ЧИМ ВИЗНАЧАЄТЬСЯ ОСВІТНЯ ПРАЦЯ ОРГАНІЗАЦІЇ.

Тільки ж щоб не стати організацією цілком драматично-співачкою, але зацікавлено культурно-освітньою, ми все ж таки не повинні занедбувати дійсно освітньої справи. Ми повинні читати, читати й ще раз читати.

В нашій організації повинна бути кімната-читальня. Обов'язково! В тій кімнаті-читальні повинна бути в першу чергу відходна бібліотека. Також обов'язково. Не є освітньою організацією та, що має за 500 доларів гардероби, а за 50 доларів книжок. Погано, коли гардероба перевищує вартість бібліотеки. Ми не кажемо, що треба вартість гардеробу знанити до вартості бібліотеки, але кажемо, що треба вартість бібліотеки піднести до вартості гардеробу. Потім, в кімнаті-читальні повинні бути різні робітничо-фармерські газети й журнали. Оскільки нам відомо, Ц.В.К. ТУРФДім виготовляв по цьому питанню спеціальні вказівки й тому ми над цим тут розводитися не будемо, але повторяємо, освітня робота ніяк не повинна ограничатися границям представель та концертів, але провадитися також у різних формах внутрі організації. Треба заснувати

освітні курси там, де це можливо, голвно, де є вчителі, що могли б писемними вже членів навчити читати й писати — граматики; треба вивчати історію, арифметику, географію. Обов'язково зробити це там, де це можливо, а де не можливо, то старатися, щоб було можливо.

ВИКОНУЙМО ПРАЦЮ НЕ ОДИНЦЯМИ, АЛЕ КОЛЕКТИВНО.

Курси для неписьмених треба встановити. Ніяк не може називатися освітньою та організація, яка має в себе неписьмених членів і членкині, і не старатися навчити їх писемно. Діти чи школи не тільки треба мати, але треба зробити їх школами.

Ну, а потім і драмгурток, пісня, музика. А потім спільні читання, членські й масові зібрання. Лекції давати не тільки на наукові теми, але любіше на біжучі теми, на організаційні. Треба, щоб організація жила. Щоб кожний член, кожна членкиня, до своєї місячної вкладки докладали якнайбільше старань і праці, щоб вся вищезгадана робота була вчасно й старанно виконана.

Не можна скидати всієї роботи на одиниць, бо тоді й робота буде занедбана й ті, що не уміють цієї роботи виконувати, ніколи її не навчатимся.

Коли ж всі ми дружно візьмемося до вище згаданої праці, тоді за якийсь протий часу ми не тільки зрозуміємо як збудована теперішня система визиску, але й будемо знати, як з нею борючись, до яких політичних й економічних організацій ми повинні належати й що у них робити.

Тоді перед нами, як то кажуть, відкривається новий, невідомий нам обрій, тоді ми станемо користними членами класи працюючих і поведемо своє знання між відсталіми і неспівідомими робітників і фармерів, понесемо між них організацію.

УРЯД З МІНІСТРІВ --- КАПІТАЛІСТІВ.

Отак день за днем що раз ясніше вирисовується обличчя демократії. Під парламентарні суперечки буржуазних партій в Оттаві між собою, з яких обидві претендують на заступництво демократії, на дні з-за куртини виставляє своє обличчя дійсна диктатура великого капіталу.

Коли розглянемо домінуючий парламент, то "тіню уряду" Мієна майже щіх два тижні не хотіла показати людям свого обличчя. Читали ми в газеті, що в цей "перевидок" на уряд до Оттави, як на прощу, з'їжджалися представники великого капіталу й радилися, в якій формі показати обличчя свого уряду народові.

Треба було видумати такий уряд, з яким можна б було показатися перед виборцями кожної провінції. І все ми читали в телеграмах з Оттави, що Мієн, як та добра мамуля, що "дітям рибку варила й по кусочку дарила" — старався не оминути ні одної провінції Канади, не обдаривши її представництвом в самому уряді. Дивіться, мовляв, які ми демократичні для всіх провінцій.

І обдарив. За виником безнадійно ліберальної провінції Саскечевану, всі інші дістали міністрів, а Манітобу репрезентує сам Мієн.

Що ж до соціального складу уряду, то річ ясна — яка душа партії, таке й обличчя. Це якраз цікаве, бо до цього часу "демократія", ховаючи свою капіталістичну душу, показувала людям своє обличчя в "мадячій дзеркалі". А тепер явно стала перед людьми й каже: ми, міністри-капіталісти, самою верховною владою поставлені над вами урядувати. Слухайте й покоряйтесь!

Сама буржуазна (ліберальна) преса, така ж сама, тільки з іншого боку, пише, що в кабінеті Мієна є п'ять міністрів-мільонерів, представників великого капіталу. Ці міністри самі є фабрикантами, директорами різних капіталістичних великих підприємств, банків, позичково-моргеджових фірм і т. ін. Одним словом люди, що репрезентують вищу верству канадійських капіталістів, що мають свої шері посадовані в великій індустрії Канади, що дивляться на працююче населення країни, як на сировець для свого збагачення, а спеціально на фармерську західну Канаду, як на свою колонію. Це є уряд високого дла на довіз всяких товарів з поза кордонів Канади, уряд високої тарифи за перевіз залізничною збіжжя й різних товарів, противник будови голдонбейської залізниці, прихильник злуки всіх залізниць Канади під одним керуванням сніпярської компанії, це є уряд, що стоїть за сенатом, отим душеплетем всяких поступових законів, що їх переводив навіть ліберальний уряд.

Твердисно консервативного уряду уважають провінцію Онтеріо, індустріальний осередок Канади. В Онтеріо живуть не лише капіталісти, але й робітники, і то, звичайно, як у великому індустріальному осередку, у великому числі. Значить, консервати виходять там не тільки голосами своєї класи, але й голосами дрібної буржуазії та такі голосами своїх робітників. Завойовують вони робітничу масу завдяки й неорганізованості на політичному й економічному фронті. Капіталісти дурять там робітників, як і всюди, тим, що вони високом длом на довіз товарів зі Злучених Держав урухомляють свою індустрію на сході, а тим самим робітничтво дістане роботу. Дурять вони робітників так само, як властители копалень на заході Канади дурили підчас страйки майнерів онтерійським ринком.

Тепер, коли при владі отверто стали міністри-мільонери, працюючи, робітники й фармери цілої Канади, повинні застановитися над своїм положенням, яке в майбутньому справді ще гірше гідне буде пожалування, як тепер. Бо коли капіталісти, зірвавши свою демократичну маску, зломали свої "конституційні традиції" й відкрили своє обличчя, то вони тепер скажуть також своє рішуче слово.

ЗВІДКИ ІМ "ВСЕ ВІДОМО".

Є в Канаді "найстарша" і найдаурніша "українська" газета "Канадійський Фармер". З нею, як з газетою, поважно ніхто не числяться, а до нашої редакції попадає вона в ряди годі, як хтось з людей принесе. Тому й на сторінках "У.Р.В." дуже рідко появляється згадка про неї й то хіба в дописках. П редактор, керуючись носом, а не розумом, б'ється в хвості за редакторами інших українських патріотичних газет, не поладаючи в ногу. А тому виходить таке: що в розумного на умі, те в дурного на язичі.

Нікому не є тайною, що українські патріоти і єгомодії різних мастей всіми силами старатимуться знизити таку велику освітню українську робітничо-фармерську організацію, якою є Товариство Український Робітничо-Фармерський Дім. Скріті й отверті доноси, просящі про відобрання лаясенсів будинкам ТУРФДім, брешливі доноси до буржуазних газет, це частина засобів, якими вони поборюють цю освітню українську організацію працюючих.

Але коли інші в цих дописах поведуться "тактично", не хвалиться ними тоді, коли "справа не вимагає", то йодуповатий "носорожець" з "Канадійського Фармера", в числі 24. з 16. червня, відповідаючи будим то комусь на запит, чи

злучитися з ТУРФДім, ось що каже:

"Наколи хочете аби наш Народний Дім дістав п'ять більшовицької виступів, то можете злучитися з Т.У.Р.Ф. Домом у Вінніпегу. Оскільки нам відомо канадійській власті тільки стемуть за всякою роботою людей з Робітничого Дому у Вінніпегу, видаючи інші часописи "У.Р. Вісти" і "Канад. (1) Життя" є пильно перечитувати поліцією і кожна стаття проти канад. правительства й канад. інституцій переведена на анг. мову, і приїде той час, коли правительство зробить з тими людьми "порядок". По що, отже, того щоб і члени Народного Дому в нашій місцевості мали понести які неприємності? Памятайте, що до часу збанок воду носить. До часу також укр. більшовики ведуть свою роботу в Канаді. Не дайтеся, отже, зловити на їх вудочку. Нар. Дім запішить на Товариство, а тоді не тільки ви будете мати спокій, але й буде виключеними власниками Дому".

Бачите, яка то донощицька душа виглядає з тої безрамотної писанини пана редактора? "Носорожець" як підголосок тих, чий хліб їсть, як підголотий відкрив карті, а саме, признаєся, що йому відомо робота поліції. Кожна розумна людина знає, що ніяка поліція в світі не каже нікому посторонньому нічого, що вона робить, за ким слідить і чий гайлеті перекадає. Такі річі знає тільки близький приятель поліції.

Що ж заставило його вихити з цим дублюючи? Ненависть до робітничо-фармерських організацій, до їх преси, а до "Фармерського Життя" зокрема. Тому йому навіть який не повернувся назвати

"Фармерське Життя", й він каже "Канад. Життя". Виїздаючи на верх з тим, що йому відомо, "носорожець" все ж таки знає, що він бреше, що не так то легко одним магом руки здушити робітничо-фармерські організації і їх пресу. Але він хоче цим козирнути, щоб застрашити українських фармерів, налякати їх більшовизмом, владою, поліцією, втратою будинку, мовляв, з вашим будинком станеться таке, як з тими церквами, що позаписували на Будку. Одним словом, "пам'ятайте, що до часу збанок воду носить".

Переборщина, неборака. Як бачимо, природа не наділяє подлих людей розумом. Бо навіть ті, кого з таким завзяттям перестерігає "носорожець", прочитавши його писанину, посміялися над нею й одногласно рішили злучитися з ТУРФДім. В одній місцевості в Манітобі українські фармери склали недавно мітинг, щоб обговорити справу злуки з ТУРФДім. Один з присутніх, не член організації, почав фармерів перестерігати, а нарешті почав читати ім оце зазакучування "Кан. Фармера". Фармери виступили, висміяли й одногласно ухвалили злучитися з Товариством Укр. Роб. Фарм. Дім.

Значить, вже фармерів не тільки не обдуриш, але й не залякаєш. Вони вже страшніших звірів бачили, чим "носорожець".

Мусій.

ПО ВІДДІЛАХ НАШИХ ОРГАНІЗАЦІЙ.

Над цим варто б застановитися

Семиї з'їзду ТУРФДім відбувся при кінці січня. Від того часу проминули місяці: лютий, березень, квітень, травень, червень, а оце вже й липень. Подекуди товариші питають, коли відбувся 8-ий з'їзд. Та от відракуємо ще других шість місяців, й маємо осміий з'їзд.

Прийдеться обговорювати різні організаційні справи, підготуватися до з'їзду, делегатів вибрати, писати нові домагання й резолюції. Але найважливіше це те, що тим делегатам прийдеться на тому з'їзді давати якесь звіт. Прийдеться висвітлити все те, що ми вивчили з тих устал, які виніс семиї з'їзд.

Оскільки я мав нагоду приглянутися ріжним нашим відділам на сході Канади, то вважаю, що прийдеться цим будучим делегатам не тільки висвітлити, але висвітлюючи, червоніти, за невиконані ухвали семого з'їзду.

Об'їзда організатора.

Хоч як це незручно самому організаторові писати про свою об'їзду, а голвно там, де потрібно підраховувати успіхи, або невдачу його владі, то все ж таки приходить. Приходиться тому, що товариші на місяць, як показалося, не вважають за свій обов'язок це зробити. Часами об'їзду та на тому й останеться. Хіба десь там в місяць по'явиться маленька нотатка, що "був і мав мітинг", тільки й всего. Що він зробив, чого не зробив а міг зробити, які користі з такої об'їзди, чи оправдана вона, або ні, а коли так, то чим? — цього нема.

Стривай якесь недомагання в організації, коли так, то в який спосіб їх поладжено, як після того поступале праця в організації й багато інших питань, від яких залежить в першу мить успіх по других місцевостях, які вже заздалегідь можуть користатися такими звідомленнями та направити працю в організації, поки ще організатор приїде.

Коли ж товариші об'їзду й не додержують об'їзду в одному випадку, то можна цілком припускати, що й в других справах, що відноситься до ріжних устал та рішень, які запланували побуду організатора, вийде те-ж саме. І чим тоді оправдати таку об'їзду? І чим взагалі може вона принести якусь користь для організації?

Зачуваю, що й на заході їздять організатори і, — також мовчки. Маємо пресу, де мали б обговорювати справи своєї організації, ухвалюємо на з'їздах, як і поліпшити, що на котрій сторінці має поміщуватися, але байдує нам, що без нашої помічі, без активної участі в популяризуванні цієї преси, самий редакційний персонал цього зробити не в силі.

Робкори також мовчать.

Кожний відділ має свого робкора. Вибрали його, чи назвали й цим позбулися "клопоту". Спитаєш чому нічого не пишуть про роботу в організації, так почувеш, що "віна є робкор". А на цього робкора звичайно наложуть, як на сліду кобиту, та ще й судять, що не сповнів своїх обов'язків. Часами знову хоч напише він щось, але не так, щоб всім похвалили, а так, щоб в правдивому світі представили деякі хиби організації, або її поодиноких членів, тоді хоч не навертяться до організації.

Взагалі справа з нашим робкороми дуже незavidна. А ніяк вже не можна простити, коли члени вважають, що тільки робкор має право писати до газети, а більш ніхто. Бувають випадки, де навіть до віддільності потягають члена за зломання цього закону. "Не смій, — мовляв, — писати, бо ти не робкор". Цього треба конче позбутися. Робкор, чи не робкор, а до газети своєї робітничої пиши! Бо вона твоя робітничка.

Точність і дисципліна в організації.

Що до точності, так вона все ще о шлу годину по заді. Точність у виконуваних рішеннях постанов організації — це даше. Через це наш відділ ще й досі носить аматорський характер. Говорити про дисципліну, це найновіша мода. Всі про неї говорять, та проте здається поде вона, ота дисципліна, ще й на осміий з'їзд. Резолюція Семого З'їзду говорять між іншим так:

"Щоб членство завжди було ознайомлене з постановами З'їздів ТУРФДім, З'їзд постановляє, що крім звітів делегатів і делегаток, на спеціальну для цього скликаних зборах членства відділів і товариств має бути прочитаний і обговорений повний звіт з'їзду ТУРФДім так скоро, як тільки він по'явиться з друку і кожний член і членкиня мають мати його

по одному примірнику для референції".

Таку резолюцію з'їзд прийняв одногласно, а відділ про це й досі не знають. Звіти прийшли, дехто взяв, декому секретар силою вихав до кишені, а решта по буфетах та гардеробах валяється.

При цьому слід згадати ще й те, що по деяких відділах не тільки звіти, але й оголошення на різні підприємства шліми купами, часто й нетикані, лежать по буфетах. Розуміється, що не багато користі такі підприємства приносять. Така доля страждає часами й оголошення про мітинг організатора. Прикро мені про це згадувати, та приходиться.

Кольпортак.

Звіт Семого З'їзду на 32-ій сторінці говорять про поширювання робітничої преси й літератури та що кожний відділ має рекодувати що у них зроблено в цій справі. Як ця справа стоїть у відділах можна уявити собі хоч-би з того, що мені не раз було дуже тяжко дістати нову газету. Що ж тут вже говорити про те, щоб поширювати її поміж людей, що досі ще не стоять в організації? Навіть на підприємствах дуже рідко можна побачити, щоб хтось цим ділом займався. Найбільше жінки поширюють "Робітничо", хоч також не все і не всюди.

Дехто виправдується тим, що немає в нас нової літератури, а стару вже кожний має. Коли ж я бачив свого часу, що у Вінніпегу підчас представлення продавались ріжні, такі дуже старі брошури і такі дійсно продавались, то гадаю, що й по других відділах можна б їх продавати, треба тільки взятися за цю справу трошки живіше. Що до преси, так і тут побудемо "принцип". Дуже багато причин складається на те, що не можна спродати більше часописів. Та проте нема ніде й одної причини, яка дійсно оправдувала б занедбування цього так важного обов'язку. Маємо надто багато досвіду в цьому, щоб потурали таким наївним "аргументам".

Мусимо погодитися з тим, що доки наша преса й література не буде нам дальшого шляху, тоди число організаційних робітників буде все обмежене, доти вороги робітничества матимуть місце серед неспівідомих робітничих мас.

В. Б.

НА ПІДКАРПАТСЬКІЙ УКРАЇНІ.

І ЧЕХИ ЛОМЛЯТЬ КОНСТИТУЦІЮ.

Підкарпатські послы-внеси протест до чеського уряду, проти заведення одної зупини на Підкарпатті. Послы заявили, що це є порушенням конституції й мирного договору.

Комуністичні послы внесли в цій справі інтерпеляцію в парламенті, а інші ходили до уряду.

ПРОТИ КОЛЬОНІЗАЦІЇ.

Під таким яlichem скликав недавно Комуністична Партія Підкарпаття масові демонстраційні збори в Берегові, Вишкови, в Акна, Солотвині, в Сельші, Хусті, Уршаві, Сваляві, Ясинію й інших місцевостях, щоби піднести протест проти систематичної чехізації Підкарпаття, підпорування фашизму, нищення автономного характеру Підкарпаття і порушування тих прав, що забезпечено Підкарпатській Україні мировими договорами і конституцією.

ПРЕМІЇ ДЛЯ ЧЕСЬКИХ УЧИТЕЛІВ.

Щоби притягнути на Підкарпатську Україну чеських учителів — правительство назначує їм високі премії під покрішкою ріжних додатків, а також робить їх в певній мірі незалежними від шкільних інспекторів. Цим робом думає правительство успішніше переводити чехізацію підкарпатських шкіл.

РОЗМОВА З ТОВ. І. Ю. КУЛИКОМ.

Як ми вже писали в передмінулому числі "У.Р.В.", в неділю, 11 липня 1926 р. через Вінніпег переїздив тов. Іван Кулик, заступник голови і радник Офіційної Агенції Радянського Союзу в Канаді, який з часу візиту тов. Язковца до Лондону, виконує обов'язки голови Агенції. В п'ятницю, 16 липня тов. І. Ю. Кулик повертаючи з Західної Канади назад до Монреалю, задержався до найближшого ботюгу у Вінніпегу декілька годин і співробітник нашої газети поставив йому декілька питань, на які тов. Кулик відповів. Цю розмову з тов. І. Ю. Куликом друкуємо нижче.

Яка ціля вашої поїздки в західну Канаду?

Тов. Кулик відповів: Вибрався я в західну Канаду для того, щоби з'ясувати питання про рееміграцію (поворот) духоборів. Майже три роки тому назад, певна група незалежних духоборів в 300 родин, звернувшись до уряду Радянської України з проханням, відвести для них землі на Україні. Уряд, беручи під увагу поперше, що духобори багато потерпіли від царського режиму і вже цим самим страждали, вони заслужили на поворот до звільненої батьківщини; по друге — вони є добрими господарями і зможуть дещо навчити й наших селян, тому урядом в Мелітопольській окрузі чималий кусень найкращого чорнозему. Але до цього часу переселилось з Канади близько 50 духоборських родин і околиці селіба (на Україні) позвали звертати увагу уряду на це, що така чужа земля лежить даремно, а наш селянин не може дивитись, щоб земля лежала облогом. У нас, в цей час, переводяться переселення (міграція). В старих часах, наші селяне з тих районів, де тісно на землі, як Київщина, Поділля і Волинь, їздили закордон заробити грошей, щоб прикупити землі. Тепер нема чого їздити закордон і з тих районів України селян переселилось в ті райони, де землі більше. Тож селяне почали прохати уряд, щоб їм віддати ті землі, аби не дарували. Уряд Радянської України доручив мені з'ясувати в Канаді в короткому часі, скільки духоборських родин має намір переселитись і в якому часі. В залежності від цього уряд вирішить чи вся земля виділена для духоборів в Мелітопольській окрузі залишиться за ними, чи частину їх передається в користування селянам.

Чи можете хоч коротко поділитись своїми враженнями з цієї поїздки на захід?

Мушу сказати, що моя поїздка на захід була дуже цікава. Господарство духоборів є дійсно вразковому становищі і ще раз переконався на

досвід, що наші селяне чимало зможуть навчитися від духоборів. Усюди, де-б я не мешкав, особливо емігранти, виявляли незвичайну цікавість до становища Радянського Союзу і подій в ньому. Мені і моєму товаришеві /подорожі Кириду Гладкову, доводилось давати духоборам багато інформації. Давав я доповідь на масових зібраннях в Кемекі і Бергін, а також брав участь в засіданнях переселенського комітету духоборів. Скрізь приймали нас дуже гостинно. Запросили нас до себе і невеличка українська робітничка організація в Кемекі, для якої я теж дав інформації про останні події на Україні.

В часі мого побуту в Кемекі, мейор міста, редактор місцевої англійської газети а також визначні громадяне зробили мені візити і я переконався, що хоч там на загал мали неясне поняття про Радянський Союз, то майже не помічалося ворожого відношення до С.Р.С.Р., а навпаки — всі, з ким мені доводилось зустрічатись, виявляли бажання познайомитись з подіями в Радянському Союзі і зрозуміти їх.

Що-до переселення духоборів, то для прискорення його необхідно допомогти ліквідувати місцеве їх майно і вже коли ми повернемо до Монреалю, то з'ясується, що саме можемо ми зробити в цьому напрямку. Тільки я бажав би, щоб це було ясно, що мова йде не про всіх духоборів в Канаді, а виключно про ту групу в 300 родин, яким раніше було відведено землі в Мелітопольській окрузі на Україні.

Чи можете сказати, які є вигоди на сьогоднішній уряд в Радянському Союзі?

Загалом урожай в цілому Радянському Союзі вище середній. По п'ятибальній системі в загальному 2 і чотири п'ятих, але на Україні досягає до 3 з чвертю і навіть вище. В двох районах урожай потерпіл від посухи, а це в Татарській республіці (Казанський район) і на Уралі. — Пермській окрузі. Але це не може вплинути на загальний урожай.

Застина площа в цілому Радянському Союзі досягає 97 процент передвоєнної, а на Україні перевищила довоєнну. Сподіваємось на реалізацію великої кількості збіжжя, бо хлібозаготівчі органи удосконалили і кількість їх зменшено. Залишилось два хлібозаготівчі органи — державний і кооперативний. Таким чином не буде перешкод на ринкові.

Чому в С.Р.С.Р. зреалізовано менше збіжжя минулої осені, як цього сподівались?

По перше селянство пережило декілька неврожайних років і бажало поробити певні запаси насіння на найближчу

весну. По друге — дивне але й відрядне явище, що між нашим селянством збільшилось споживання пшениці. За старих царських часів селянин їв пшеничний хліб два рази в рік — на великдень і різдво, — тепер може дозволити собі на це кожного дня. Споживання пшеничної муки між селянством збільшилось на стільки, що воно деякий вплив на збут пшениці. Але це свідчить про те, що селянство більше забезпечене економічно а також, що попит на сільсько-господарські машини, які купуємо тепер і в Канаді, між нашим селянством великий.

В кого купуєте ви в Канаді?

Купуємо між иншим у таких фірмах: "Мессей Герріс Ко." (Торонто), "Кокшат Плав Ко." (Гемптон) і ин. Дуже великий в нас попит є на шпатель для визання снопів, який ми купуємо у "Бренфорд Кордедж Ко." Тепер переводяться на радянському Далекому Сході досвіди з породистими вівцями й бичками, що ми закупили в західній Канаді. Коли наслідки будуть задовольняючі в канадській худобі зможе акліматизуватись в природних умовах Далекго Радянського Сходу, ми будемо купувати в Канаді породисту худобу у великій кількості.

Які тепер ваші взаємини з канадським урядом?

За останній рік наші взаємини так з канадськими фірмами, як і з канадським урядом, не залишали бажати майже нічого кращого. Нам залишилось розв'язати останнє питання, яке ще потребує остаточного оформлення. Торкається воно деяких консулярних обов'язків, але я немаю сумнівів, що й

це оформлення властєя пере- вести.

Чи недавнє загострення між Англією і С.Р.С.Р. мало який вплив на ваші взаємини з Канадою?

Ми майже не почували тих загострень, які були між Англією і Радянським Союзом в зв'язку з висадкою підмогою радянськими профсоюзами англійським страйкующим майнерам. Наші взаємини з канадським урядом залишились цілком дружні.

На мою думку й не було яких поважних підстав для зміни відношення до нас і в Англії. Історія з "червоним золотом", як зривалося, має не більше підстав, як і історія з "листами Зінов'єва". На жаль місєва (канадська) прєса, очевидно не маючи досить належних відомостей з С.Р.С.Р., не цілком ясно висвітлювала це питання. Я сподіюсь, що в вашій шановній газеті знайдеться місце для передруку безсюрочень повідомлення Народного Комісаріату Закордонних справ С.Р.С.Р., виголошеного в зв'язку з виданням в Англії т. зв. "синьої книги". (Ці повідомлення помістимо в слідууючому числі "У.Р.В." — Редакція.)

Ми певні, що аргументи, наведені в цьому повідомленні, можуть переконати всіх, хто не хоче бути навмисне ворожо настроєним до нас і в чий інтересах не є навмисне перекучування фактів. Але немає сумнівів, що це загострення в Англією закінчиться скоро, бо навіть Чемберлейн заявив, що зривання зносин з С.Р.С.Р. не є в інтересах Англії. Цю заяву Чемберлейна наш уряд прийняв до відома з задоволенням. (Кінець буде.)

"НЕЗАЛЕЖНІСТЬ" АВСТРІЇ.

Уже чотири роки Австрія перебуває в такому стані, коли надія та зневіра чергуються, як день і ніч. Протягом 4-ох років Австрія перебуває в становищі колонії Ліги Націй, і ввесь час, очі австрійського буржуа скеровані до Женєви, що є резиденцією Ліги Націй. З тієї Женєви влітку 1922 року вирішили до Австрії генерального комісаря з диктаторськими правами, і з тієї таки Женєви австрійський буржуа чекає визволення Австрії від диктатора та рятівника з Ліги Націй.

За допомогою уряду та парламенту, що вбачають єдину ціль свого існування в тім, щоб перевести в життя все те, що генеральний комісар, виходячи з інтересів міжнародного капіталу, вважає за потрібне, а також за допомогою підприємців та великих банків, пан диктатор з Ліги Націй, др. Циммерман, запровадив в Австрії "лад". Поквидав 100,000 урядовців на брєк, стабілізував валюту, і Австрія стала нормальною країною на міських

підвалинах. Нарешті, пануванию генерального комісаря мусів прийти край. Отож, комісія Ліги Націй на своїй нараді в грудні 1925 року постановила зменшити свою контролю над Австрією на початку 1926 року. Це був перший крок, а на нараді, яка шойно відбулась, постановили остаточно скасувати генеральний комісаріат у Відні й звільнити самодержавного диктатора Австрії, тоб-то генерального комісаря, з його посади на початку липня цього року.

А в тім знаменна річ: нема тих палких радощів, що на них сподівались, вські триюмфальні сурми не в'їтають переможців. День "визволення" виглядає зовсім не так, як його малював собі у своїй фантазії дрібний буржуа. Хай оздоровлення закінчено, і Австрія має тверду валюту, хай ця операція вийшла вдало, але сама операція є тільки захід до певної мети. А останньою метою власне є сам пацієнт. Так що-ж із ним?

Коли Австрія стає колонією Ліги Націй, у неї, що правда, не було твердої валюти, але вона й не знала безробіття. Нині-ж Австрія, огов'я мала країна з 6 1/2 мільонів населення, налічує не менш, як 200,000 безробітних; що живіють у найжахливіших злиднях.

Господарство ввесь час занепадає, ось уже 2 роки збільшується щодня число банкротів, дрібні підприємства цілком дусні, торговля перебуває в скруті, ринки збуту малі, споживання ввесь час зменшується, скрізь у Відні та по всьх інших промислових центрах в Австрії панують нечуждані злидні. Державні службовці, які підчас "оздоровлення" часто мали конфлікти з урядом в справі збільшення їхньої нужденної зарплатної платні, й сподівались на скасування контролю, тепер зовсім не мають ніякого наміру працювати, замісру платно й загрожують загальним страйком, що неминує принизити роботу всего державного апарату.

З цього видно, що після "оздоровлення" становище Австрії навіть багато гірше, ніж перед початком цієї великої "операції". До того-ж, скасування контролю, чи так зване "визволення" Австрії, на ділі являє собою ніщо инше, як незграбне шахрайство. Бо функції генерального комісаря тепер переходять до чужоземного управителя австрійського "національного банку", який має такі самі уповноваження, як і його попередник, генеральний комісар.

Таким чином, зіймає тільки титул поневолення, але цілком лишається призначення Австрії до рівня колонії.

СТАН ОБЛОГИ НЕ БУДЕ ЗНЕСЕНИЙ.

В часі свого побуту в Кишиневі румунський военний міністер генерал Мірческу в інтерв'ю з одним журналістом заявив, що поки-що стан облоги в Бєсарабії не може бути знесений. "Тепер — заявив генерал — в Бєсарабії наступило упокоєння, але ірходиться чистити з поведінням других держав".

Товариші! Відновляйте передлатку на "Українські Робітничі Вісті"!

Делегати й делегатки — та члени й членки українських робітничих організацій в Едмонтоні — на п'ятий провінційний з'їзд ТУРФД, що відбувся в Укр. Роб. Домі в Едмонтоні в дні 10, 11, і 12. червня 1926 року.

3 ПОЛЯ НАУКИ И ТЕХНИКИ.

БЕЗВОГНЕВА ПІЧ.

За своєї останньої повітряної експедиції на північний полюс Амурдсен брав з собою багато різних цікавих апаратів і приладів, серед них варто відзначити маленьку "безвогневу піч" — термікс.

Ось що говорить про неї Амурдсен: "Я не можу розлучитись з моїм приятелем "терміксом", не сказавши, як саме збудовано "термікс". Я не знаю, та й навряд чи це може цікавити багатьох. Що-ж до можливостей використання цього апарату, то він дуже цікавий. Одного літра бензину, наданого в "термікс", досить для значної кількості тепла на протяженні 12 годин, крім того він цілком безпечний в пожежному відношенні, бо тепло лише утворюється в нім, але самого вогню нема. Бензину можна підливати, коли "термікс" горить і це зовсім безпечно. За наші поїздки навіть великі танки з бензином не заваждали "терміксові" огрівати наше приміщення. Тут треба здати ще надзвичайну економічність "термікса".

Виготовити сніданок на "терміксові" забирало у нас дуже мало часу. Він дуже пригрівається для захисту моторів від замерзання, а також і баків з рідливою до машини. Ці печі дозволяють підвищувати температуру на 35 степенів від температури околишнього повітря.

Розміром "термікс" невеличкий: 19 см. 13 см., а проте одного літра бензину досить для 12 годин безперервного нагріву. "Термікс" зовсім безпечний і може горити навіть перекинутий. Описані властивості "безвогневої печі" дозволяють сподіватись, що вона знайде собі широкий вжиток як у техніці, так і в шоденнім житті.

РАДЯНСЬКА НАУКОВО-ЕКСПЕДИЦІЯ В ПОЛУДНЕВІЙ АМЕРИЦІ.

В жовтні минулого року Державний Інститут прикладної ботаніки та нових культур відправив до Полудневої Америки наукову експедицію. Головним завданням експедиції було вивчення кавчуко-носних та винних дерев і інших цінних культур у тих районах Полу-

дневої Америки, що має такі-ж кліматичні та ґрунтовні умови, як і на радянському чорноморському узбережжі.

Експедиція вже пройшла частину маршруту, побувала в Мексикі й зараз перебуває в петральних гірських районах Полудневої Америки. До С.Р.С.Р. стали вже надходити насіння та посадки для спроб по культивуванню нових для С.Р.С.Р. культур. Робітники дослідних стацій кажуть, що матеріали, які надіслала експедиція, надзвичайно цікаві для нашого сільського господарства, й особливо в галузі технічних культур.

НОВА НАУКОВО-ДОСЛІДЧА КАТЕДРА.

Президія Укрголовнауки вирішила організувати при українському інституті марксизма науково-дослідну катедру в справі національного питання. Катедрою керуватиме Скрипник.

КУПИЛИ ВЕЛИКИЙ ПАРОВОЗО-БУДІВЕЛЬНИЙ ЗАВОД.

Радянський уряд України купив в Німеччині великий паровозо-будівельний завод "Рейн-метал" і перевозити його до Луганська, на Донбасі.

Завод цей недавно відбудовано за новими досягненнями техніки. Завод має змогу виробляти 500 нових сильних паровозів на рік. Коштує він поперек 7 мільонів марок.

НОВІ С.-Г. ШКОЛИ.

З наступного навчального року по районах полтавської округи відкривається сіть нових сільсько-господарських шкіл, вони будуть забезпечені землею для досвідної наукової роботи.

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ ПІСНІ В УЖГОРДІ.

Дня 13. червня відбувся в Ужгороді з'їзд українських хорів з нагоди п'ятирічного ювілею українського національного хору. В з'їзді взяло участь багато хорів, особливо сільських, всього около 600 осіб. Найкращим хором приділено премію.

М. КОЩОБІНСЬКИЙ. ПОСОЛ ВІД ЧОРНОГО ЦАРЯ.

Спека врешті — знесилась. Сонце ще не зовсім сховалось за обрій, немов зачепилось за гору, а ніч уже обляглась по вогник та холодних долинах і чигала звідти на мент, коли можна буде обійти гори, оповити широкі бєсарабські лани кукурудзи.

Двоник зємської почти, якого я їдав, — дєдєленька монотонно — по долинах глухо, по горах гучніше — і разом з краканим ворон розносир сум по сутєнійчєм просторі.

Кові, важко ступаючи, злязали на гору; в далекому закуті долини чорніли купола садки й виноградники. Почтар пужалом показав мені на ту чорну пляму, як на ознаку близькості людських осель, і озвямив, що незабаром прїдемо через "руснацьке село". Але я не дуже нив їрї тому "не-

забаром", значючі з тобогра- фічного боку середню Бєсарабію, де пасма гір, чергуючись з долинами, затаюють далєчний розмови. Крамарь нахилив голову над касою й чогось там шукав, так що передомною була ця колїя чорного волосся. Але коли він підняв голову, я, не вірячи власним очам, з здивованям скрикнув:

— Солонїна!.. Ви що тут робїте?!

— А, це ви!.. Крамарю... це моя крамниця. Посїдьте тут, з ласки своєї, хвилинку, а я зараз вийду до вас...
— Відчинїте дверї до ванькірчїка, вїд клікнув;
— Федьку!

Федько, хлопєць років шїснаїяти, вийшов з ванькірчїка і став за касу, а Солонїна, закінчивши Руснаків, що очевидно чекали на нього, подївався з ними до ванькірчїка й причїнив за собою дверї. Я нічого не розумїв. Менї не

плем...
Прїїздаючи повз крамничку, я згадав, що не маю чим заплатити цїгарки і злїз купити сїрніків.

В крамничї було повно лоду, високої й кремезї Руснацї гомонїли прїїждо, з особливим акцентом, так що незвикле вуднило не могло зразу вхопити суть розмови. Крамарь нахилив голову над касою й чогось там шукав, так що передомною була ця колїя чорного волосся. Але коли він підняв голову, я, не вірячи власним очам, з здивованям скрикнув:

— Солонїна!.. Ви що тут робїте?!

— А, це ви!.. Крамарю... це моя крамниця. Посїдьте тут, з ласки своєї, хвилинку, а я зараз вийду до вас...
— Відчинїте дверї до ванькірчїка, вїд клікнув;
— Федьку!

містилося в голові, щоб той Солонїна, якого я досї звик бачити в товаристві провінційної "золотої молодї", пишного своєю бездогано-модєльною одеждою, коректністю та артистичними звичками, цей урядовець з блискучою прищїлїстю та впливовими рудинними зв'язками — опинився раптом на селї в ролї сїльського крамаря! Я прїїгладив собі, що стрїчає з ним і в иншому товариствї, де він держався крайнїх поглядів та виставляв себе демократом. Він менї не подобався. Його поглядї так слабо вїязалися з порожнім життєм, його демократизм так трудно було припасаувати до панських примх, заньдато дїрогой одежі і т. и., що я просто не нив йому вїри. Своїм демократизмом, лібералїзмом та другими "їзмами" він лиш прикрашав себе, як от єсучовин піджаком своєю ставну постать, і так-же легко, як єсучовин їдждак, мїг скїнути й ті прикраси нематерїяльного характеру. Ніщо не захоплювало його глибоко, лиш одній фотографїї вїдавався він з дивним запалом, а його фото-

графїчний апарат, справдї дорогий і гарний, був його гордощами. Перед очима в мене встала його хата, закінана ванькомками, клішми, об'єктивами, фотографїями наклеєними в рурках... Згадалась менї та гаряча енергїя, з якою він робив екскурсії з своїм апаратом, вшукуював гарні краєвиди, типїчні обличчя.

І от цей блискучий панїч розлучився з безжурним порожнім життєм, промяв свою кар'єру на становище сїльського крамаря! Що прїївело його до цього стану?.. Фантазїя, чи який нещасливий випадок загнали його у цю глушину? Я заївався.

Прїїминуло доброй пїв години, аж дверї ванькірчїка знов відчинїлись і за сєлянями, що прощалися з хазїяном та прощали жєво гомонїли, зявився Солонїна.
— Вїбачайте, що затрїмав вас... Ви куди їдете? — Я сказав.
— Зяєате що? — запропонував Солонїна. — Вам певно обрїдло тїпати на почтовїй таратаїцї, а ночувати такі доведеться де-небудь. Відправте

свою почту, та й підночуйте в мене. Я такий радий вас бачити...
Я згодився.

Ми уїшли до ванькірчїка, бїдно умебльованого двома тїпчачами сїльської роботи, ослонїчками і великим столом, один кїнець якого служив для писання, а другий призначався для вських хазїйських потреб.
— В кутку під стїною лежала купа вїдхвєтїх книжок, звязаних шпґагатом. Дякуючи педантїчній охайностї, хата здавалась весєлим затишним закутком.
— Поки Солонїна вєштєвся по хатї, лагодячи до чаю, я уважно прїїдивлявся до нього. Рїшучо не можна було в шїй бїдїно, хоч чисто зодїягнений людїнї признати колїшнїдо сєлїзового панїча. Почати з того, що замїсть сїтого задоволєння і налускої пїхи на обличчї осїв новий вираз — пошнїваги і зваги. Сїрї очї запали гїлїше, свїтились мисло. Він запустив бороду, а крїзь розшїбєну сорочку вїглядали волохатї груди.

Я бачив в відчинєне вїкно, як він з вїдром побїг до криїниці, а за хвилину порався вже в сїнях, роздмухуючи самовар та тарабанїчи бляшаним коміжком.
Вскочивши по що-небудь до хатї, він перепраївав мене: — Вїбачайте, що лишю вас на самотї... у мене слуг немає, — я все сам.
— Що з вами, Солонїна? Я вас не пїзнаю.
— Хїба? А й справдї я вже не той став! — осміхавсь він та зїбву бїг в сїни.
За кілька хвїлин самовар пїкчав вже на столї, а мїй хазїїн, запевняючи, що дуже радий нашїй стрїцї, прїсучав менї шїклянку чаю.
— Ви зяїмились до того часу, як я вас бачив в останнє, — почав я. — Я щось і апарату вашого не бачу.
— Ви пам'ятаєте той апарат? — радїсно скрикнув він, і вогник блиснув йому в очї, але зараз погас. — Гарна була машина... Ото-ж той апарат і стався почасти причиною змїни в моєму життї...
Солонїна енергїчно замїшав чай, сьорбнув кілька разів і відсунув від себе шїклянку.
(Далї буде.)

* Так в Бєсарабїї називають українські колїонїї.

ПРЕСОВИЙ ФОНД "УКР. РОБ. ВІСТЕЙ"

Table listing donors and amounts for the Press Fund, including names like М. Макавський, І. Кривичка, А. Комареш, etc.

ВСІ НА ПОМІЧ НАШОЇ ПРЕС.

Large table listing names and amounts for the Press Fund, organized by location such as Торонто, Онт., Келларі, Алта., etc.

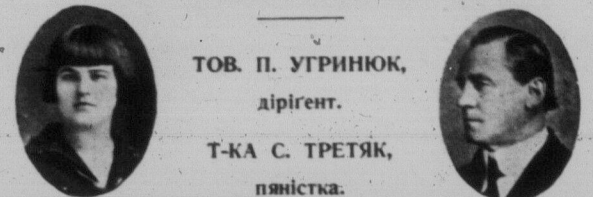
Table listing names and amounts for the Press Fund, continuing from the previous table with names like Ксеня Сагайдак, Разом, etc.

ПОМАГАЙМО НАШОЇ ПРЕС.

Торонто, Онт.

Text block containing various notices, advertisements, and community news, including mentions of 'Дорогі Товариші!' and 'Хай живе наш час!'.

КОНЦЕРТИ ВІННІПЕГСЬКОЇ МАНДОЛІНОВОЇ ОРХЕСТРИ.

ТОВ. П. УГРИНКО, дірїгент. Т-КА С. ТРЕТЯК, п'яністка.

Дальші великі концерти вінніпегської Мандолінової Орхестри владуться: В БЛЕЙРМОР, АЛТА., В ОРГНЕУМ THEATRE В ЧЕТВЕР, 22. ЛІПНЯ. В КОЛМЕН, АЛТА., В GRAND THEATRE В П'ЯТНИЦЮ, 23. ЛІПНЯ І В ФІНЛЯНДСЬКІЙ ГАЛІ В СУБОТУ, 24. ЛІПНЯ. В ГІДКРЕСТ, АЛТА., В ЮНІОНІЙ ГАЛІ В ПОНЕДІЛОК, 26. ЛІПНЯ. В БЕЛВЮ, АЛТА., В СОЛЕС THEATRE У ВІВТОРОК, 27. ЛІПНЯ. Початок концертів в годині 8.30 вечером. Програма концертів дуже багата. В нїю входять (перша половина): класичні твори визначних композиторів німецьких, італійських і ин.; в другу половину входять найкращі твори українських композиторів та народні пісні. Тож ніхто з українських жителів згаданих місцевостей не повинен оминати цих концертів.

Келларі, Алта. Товариші! Поділяємо Вам банкнотний дрефт на суму \$508.01, тов. В. Лукач після до редакції "У.Р.В." \$38.00, що робить разом \$546.01. Гроші ці прибули стараним триваного комітету в Торонто в користь передати і пресового фонду для наших робітничих часописів. При доповіді всіх українських робітничих організацій в Торонто, що згуртувалися при відділі ТУРФДІМ триваного кампанії в користь нашої преси, яка ніщо доносити доводилося. Правда, як на місто Торонто це сума для нашої преси не є така поважна, але коли вважити від розгату теперішньої невідатної матеріальної умовини, з якою робітничою з дією на день "стрічаків", а до того різні видатки, що вживаються з будовою Укр. Роб. Дому в Торонто, то вислїди ці кампанії треба вважати доволі великими. Це є доказом, що самотні українські робітники і робітничі міста Торонто ставлять дуже прихильно до робітничого руху і окрім жертв на будову місцевого Укр. Роб. Дому, працювали в працюють щиро для робітничої преси. Для цієї цілі устроєно ряд підприємств, багато товаришів і товаришок знайшли бачи зобов'язані і викладали всі можливі старання, щоб наша преса одержала допомогу з нашої місцевості. Фінансовий зв'яз з триваного кампанії представляється так: Прихід з концертів і з пікніку на пресовий фонд "У.Р.В." \$148.36. Загальна збірка на концертах на пресовий фонд "У.Р.В." \$37.50. Прихід з закладу товаришів в користь пресового фонду "У.Р.В." \$7.50. Зібрано на листі старої і нової передатки \$198.00. Збірка на листі на пресовий фонд "У.Р.В." \$95.25. Зібрано на листі старої і нової передатки на "Робітничі" \$27.10. Збірка на листі на пресовий фонд "Робітничі" \$18.70. Прихід з вечерка на пресовий фонд "Робітничі" \$15.10. Разом \$547.51. Переслака грошей редакції \$546.01. Збірка на листі на пресовий фонд "У.Р.В." \$912 на пресовий фонд. Тов. М. Макавський зібрав на листі ч. 912 на пресовий фонд \$2.00. Тов. Ів. Павлович зібрав на листі ч. 473 на пресовий фонд \$6.00. Тов. Василь Павлич зібрав на листі ч. 350 на пресовий фонд \$2.00. Тов. С. Портєй зібрав на листі ч. 352 на пресовий фонд \$4.00. Тов. О. Пасичник зібрав на листі ч. 548 на пресовий фонд \$4.00. Тов. В. Кіска зібрав на листі ч. 906 на пресовий фонд \$4.00. Тов. Пасиф Лувін зібрав на листі ч. 901 на пресовий фонд \$4.00. Тов. Д. Вітнек зібрав на листі ч. 910 на пресовий фонд \$4.00. Тов. С. Галос зібрав на листі ч. 59 на пресовий фонд \$4.00. Тов. Никола Мокрий зібрав на листі ч. 291 на пресовий фонд \$2.00. Тов. Д. Василек зібрав на листі ч. 916 на пресовий фонд \$2.00. Тов. Г. Топіт зібрав на листі ч. 478 на пресовий фонд \$2.00. Тов. Яків Омек зібрав на листі ч. 35 на пресовий фонд \$8.00. Тов. І. Н. Трухан зібрав на листі ч. 40 на пресовий фонд \$2.00. Тов. С. Пасичник зібрав на листі ч. 900 на пресовий фонд \$2.00. Тов. Іван Косташук зібрав на листі ч. 899 на пресовий фонд \$2.00. Тов. Я. Гуменюк зібрав на листі ч. 247 на пресовий фонд \$4.00. Тов. Н. Святий зібрав на листі ч. 1006 на пресовий фонд \$4.00. Тов. Іван Телуха зібрав на листі ч. 898 на пресовий фонд \$1.00. Тов. В. Лукач зібрав на листі ч. 62 на пресовий фонд \$38.00. Тов. Гр. Тимофійчук зібрав на листі ч. 589 на пресовий фонд \$3.00. Тов. Іван Кузенюк зібрав на листі ч. 576 на пресовий фонд \$6.00; на листі ч. 1038 на пресовий фонд \$1.00. Іван Кузенюк \$1.00. Тов. Осип Мінко зібрав на листі ч. 487 на пресовий фонд \$4.00; на листі ч. 769 на пресовий фонд \$2.00. Осип Мінко \$2.00. Іван Коренюк \$2.00. Разом \$50. Тов. Никола Діак зібрав на листі ч. 587 на пресовий фонд \$3.00; на листі ч. 706 на пресовий фонд \$2.00. Тов. А. Діак зібрав на листі ч. 73 на пресовий фонд \$2.00; на листі ч. 482 на пресовий фонд \$2.00. Н. Добуш \$2.00. Т. Матусяк \$2.00. І. Романишин \$2.00.

Келларі, Алта. Товариші! Поділяємо Вам \$5.50, з того \$2.00 на пресовий фонд "У.Р.В.", \$1.50 на пресовий фонд "Робітничі", \$50 ц. на пресовий фонд "Робітничі" і \$1.50 на пресовий фонд "У.Р.В.", що я зібрав на листі ч. 57. На пресовий фонд "У.Р.В." жертвували: Фішак \$1.00. Іван Семчук \$2.00. Василь Рубоженко \$2.00. Разом \$1.50. Записаний з виступом збірки з цієї причини, що в цій місцевості, де я працюю нема почти і з цєю справою треба хіпати аж до міста Келларі, відвідувати ще до тих, котрі не мають передаткового робітничого часу листу, щоб не легковажити собі несприятелі, але щоб негати ставили передатковими своєю робітничою пресою. Читайте, товариші, свою власну робітничу пресою, бо ви є робітники а не пані. Читайте її ви дуже скоро надаєте рідницю між пресою виданою панами і панськими наймитами. Хай живе наш час! "Укр. Роб. Вісти", "Робітничі" і "Фармерське життя". З товаришеским привітом, І. Фішак.

Вофф Кріс, Алта. Тов. Іван Дрогобицький зібрав на листі ч. 162 на пресовий фонд "У.Р.В." \$1.00. Тов. Комар \$1.00. Тов. Бессон \$1.00. Джек Рейнольдс \$1.00. Іван Дрогобицький \$2.00. С. Дрогобицький \$2.00. В. Б. Малик \$2.00. Разом \$2.55.

Міннеаполіс, Мінн. Товариші! Поділяємо Вам \$4.00 на відновлення пресового фонду на "У.Р.В." \$2.00 на пресовий фонд, що я зібрав на листі ч. 413, що разом посіла \$6.00. На пресовий фонд жертвували: В. Дедзюк \$1.00. Ім. Колтик \$1.00. І. Василевич \$1.00. Разом \$2.00. З товаришеским привітом, В. Дедзюк.

Шомір, Онт. Товариші! В задушено з цим листом посіла Вам \$5.00 на пресовий фонд "У.Р.В.", які я зібрав на листі ч. 540. Простіть, що спізни з вислївою. Думаю, що лише пізно, чим такі зовсім ніколи. Імена жертвували: Г. Шапак \$1.00. Х. Керілок \$1.00. В. Руснак \$1.00. Е. Г. Шапак \$1.00. М. Заквельський \$2.00. Ф. Моєвський \$2.00. А. Логан \$2.00. С. Солаєв \$2.00. Разом \$5.00. Від імені нашої преси складаю щиро подяку всім жертвувачам. З товаришеским привітом, Е. Г. Шапак.

Перт, Онт. Дорогі Товариші! З цим листом посіла Вам \$7.00, з того \$4.00 на відновлення пресового фонду на "У.Р.В." і \$3.00 пресового фонду, що я зібрав на листі ч. 218. На пресовий фонд "У.Р.В." жертвували: Готай Цілок \$1.00. І. Польний \$1.00. П. Панчев \$1.00. Василь Найденов \$1.00. Разом \$3.00. З товаришеским привітом, І. Польний.

Іст Сейнт Луїс, Алта. Тов. Олександра Петрини зібрав на листі ч. 291 на пресовий фонд "У.Р.В." \$1.00. О. Петрини \$1.00. М. Мішкольський \$1.00. Володислав Огар \$1.00. Дмитро Івашук \$1.00. Разом \$2.00.

Келларі, Алта. Тов. Михайло Цілок зібрав на листі ч. 52 на пресовий фонд "У.Р.В." \$1.00. М. Цілок \$1.00. Митро Усатюк \$1.00. Петро Гах \$1.00. Разом \$2.00.

Де Є Іван Паньків, з села Горюдиці, Гусатин, Галичина. Маю до него дуже важну справу, тому хочу з ним негайно переслатися, бо інакше може бути запізно. Хто знає про него, або він сам, хай зголоситься на наступую адресу: Іван Ігнатюк, 23 Fernside St., (87) Sydney, N. S.

ПОШУКУЮ Ілїю Фірмана і Григорія Залужного з Волинської губернії, Дубенського уїзду, Теслугоцької волості, села Рікова (Пр. Заслуний в Торонто, Онт., або околиці). Я тільки що приїхав з старого краю і маю до них важні справи. Хто знає-будь про них, або вони самі, хай зголосяться листовою на наступую адресу: Jozef Konarski, 1259 Manitoba Ave., (88) Winnipeg, Man.

НА ПРОДАЖ з 160 акрів фарма в дуже добрім положенню, бо лише 4 милі до міста і почти 2 милі до школи. 63 акри вкрито, 75 легкі до вироблення а решта паствінкі в кращій на цім паствінці. Будинки добрі: хата, дві стайні, шкільна комора, карник і куїрнік — все під потлаки. На подвір'ю 40 футів глибока криниця. Продам за \$1,600.00; \$600.00 за датку, а решта на легкі платки, або за готівку продам за \$1,400.00. По більшій інформації пишть на адресу: P.O. Box 27, (90) Bellis, Alta.

НА ПРОДАЖ 160 акрова фарма, 50 акри зарано, 50 акри пасовища з середнім лісом, 60 акрів доброї сіножаті, 8 миль від міста Ривертон, одна миль від міста Ширвінф, пів миль до костела, одна миль до церкви, 2 миль до Укр. Фарм. Дому. Ця нова з помбу величини 18X26, ставні на 26X36, шкільна, куїрнік, шопи на 26X36, під куїрнік, підкел "Келс" 15X27 а також вся машинерія; 4 коні і 5 корів. Продам всерозом, або тільки саму фарму. Мушу брати з тої причини, що моя дівка слаба і не домагає вже другий рік а хлопці не тримаються домоу. Хто хотів-би цю фарму купити, хай зголоситься листовою або особисто до: E. Petrachyk, Shorncliffe, Man. (86)

ПРОПАВ кимь до 29. червня ц. р.: кінв. масти темної-червоної і з білою звідкою за чол. Виривав зі стайні і пропав в сідлу. Важить 800 до 900 фунтів. Дам \$100.00 нагороду, хто впаде. Моя адреса: I. Waschyshyn, 827 Burrows Ave., (84-86) Winnipeg, Man.

ПОШУКУЮ свого рідного брата Михайла Тирицького і Петра Бучку, обидва з села Оршичі, повіт Кіммарч, Буковина. Брат має перебувати в Лавфін, Ман на фармах а Петро в Монреалі. Хто знає-будь про них, або вони самі, прошу зголоситися на адресу: Maria Terendiak, 4111 Theren Ave., (87) Fort William, Ont.

НА ПРОДАЖ будинок, в якому є 5 кімнат до мешкання і з переду стіри. В сторі є "айс-бок" і всі інші річч, що потрібні для стору. Стор засомотриений в електрику, газ, водопровід (сури), і теж велика пивниця. З стором йде два логн, на лоті "гердеж" (шопи на автомобіль), хати, річч і т. ин. Папірня фабрика є в цій місці ост. Продам дуже тано на вишлат. Інтересаний хай зголоситься на наступую адресу: A. Kidik, P.O. Box 43, (84-86) Thorold, Ont.